



HUOPALAHTI

Huopalahden seurakunnan tiedotussivu 3/2008

Huopalahden seurakunnan tiedotussivun toimittivat Kaisa Iso-Herttua, Marja-Liisa Selin, Leila Tolin ja Kari Kuusela.

Koukussa kirkkoon

Se alkoi rippikoulusta

Jannen kirkkoharrastus alkoi kehitysvammaisten rippikoulusta. Kävimme Huopalahden seurakunnassa Marjatta-koululaisten perherippikoulun Matti Hakkaraisen ja Marja-Liisa Selinin pitämänä. Matti-pappi loi meihin hyvin eritaustaisiin kehitysvammaperheisiin myönteisen suhtautumisen seurakunnan tilaisuuksiin. Hänen toimintansa oli kirkon pr-työtä parhaimmillaan. Huopikkaat kerhomme kokoontui parisenkymmentä vuotta riparin jälkeen perhekerhona.

Kirkossa voi oppia äänestämään

Jannesta on kasvanut uskollinen kirkossa kävijä. Hän kävi lapsena mumman kanssa Hyvinkäällä sunnuntaijumalanpalveluksissa. Esko on pappi ja Loimaan mamma ja pappa olivat mukana seurakunnan luottamustehtävissä, joten seurakuntaelämä tuli tutuksi monelta taholta. Oman perheemme kotiseurakunta oli Oulunkylä, jonka silloisesta kappalaisesta, Heikki Järvisestä, tuli Jannen lempipappi. Janne kävi äänestämässä elämänsä ensimmäisen kerran vaalissa, jossa Heikki tuli valituksi kirkkoherraksi. Oulunkylän kirkko oli ensimmäinen paikka, johon Janne rohkeni mennä yksin ilman ketään seuralaista. Janne integroitui seurakunnan toimintaan niin, että sai jonkin aikaa kantaa ko-

lehtiakin.

Jannella on useita tuttuja kirkkoja

Janne osallistuu lähes joka sunnuntaiaamu messuun. Kirkon valinnalle on perusteensa. Pasilasta omasta asuntolastaan Janne käy useimmiten kävelemällä tavoitettavassa Alppilan kirkossa tai bussilla Oulunkylässä. Huopalahden kirkossa hän käy äidin kanssa vanhempien Haagan kodista. Janne on ylpeä äidin luottamustehtävästä seurakuntaneuvostossa. Janne valitsee Hakavuoren kirkon, jos hän menee vanhempien luota yksin kirkkoon. Siihen lienee perusteluna kirkon isompi koko, siellä voi olla neutraalimmin ja tuntemattomampana. Kirkon valinnan ratkaisee joskus messun erityisluonne, jonka vuoksi seurakuntien ilmoituksia seurataan tarkasti.

Sanan kuulija

Janne osaa kirkkokäytännön erinomaisesti. Hän tietää kohdat, joissa noustaan seisomaan, hän osaa ulkoa uskontunnustuksen ja Isä meidän -rukouksen ja monia virsiä. Jumalanpalveluksen määrämutoisuus on turvallista. Tutun kaavan mukaan toimitetussa messussa tietää, mitä tapahtuu seuraavaksi. Mumma opetti, että kirkossa ei saa katsoa taakseen ja siellä pitää olla hiljaa. Janne kuuntelee tarkasti saarnat ja saattaa joskus hymähtää jollekin asialle ja on joskus kysynyt saarnan



Janne Johansson

aikana "mitä se vaan tarkoittaa". Kun paaston aika alkoi, saarnasi kirkkoherramme Hannu Vapaavuori paaston merkityksestä. Hän aloitti erilaisista kiusauksista kuten suklaan mieliteko. Janne toteaa saarnan jälkeen, että "nyt saarna natsasi". Kiusaus kuulosti tutulta. Jos saarna venyy Jannen mielestä liian pitkäksi, hän katsoo hyvin näkyvästi kelloa. Enon ruustinna-vaimo huomasi kerran, että Janne nosti muutaman katsomisen jälkeen kellon korvalliselleen ja kuunteli, käykö se. Silloin hänkin uskoi miehensä saarnan venyneen liian pitkäksi.

Urkujen vartija

Janne ihailee suuresti pappien ohella kantoreita. Oulunkylän entinen kanttori Jukka Ahokas sanoi, että Janne on ainoa ihminen, joka on taputtanut kirkonmenojen aikana hänen soitolleen. Huopalahden kanttori, Olli Mönttinen on tuttu vuosien takaa, Huopikkaat -kerhon ajoilta.

Hänen upeata "urkutyöskentelyään" voi hyvin seurata, koska urut sijaitsevat kirkkosalin etuosassa. Urkumusiikki on ilmeisen rauhoittavaa ja erityisesti seuraamme, millaisia "loppulurituksia" Olli meille soittaa. Virsien löytäminen niiden numeroiden mukaan, antaa onnistumisen kokemuksiä. Suuri oppimisen elämys Jannelle oli, kun hän huomasi, että seuraavan virren voi merkitä virsikirjaan sen välissä olevalla nauhallalla.

Seurakunnan tiloissa voi pitää juhlaa

Jannella ei ole ylioppilasjuhlaa tai häitä. Sen vuoksi halusimme järjestää hänelle kunnan 30-vuotisjuhlat. Jannen kunniaksi pidettiin kirkossa hartaushetki, jonka jälkeen oli kahvilaisuus seurakuntasalissa. Juhlaan osallistui Jannen valitsemia vieraita yli sata, pappeja oli seitsemän, joista viisi piti puheen! Syntymäpäiväsankari nautti ikimuistoisesta juhlastaan täysin rinnoin ja palaa siihen edelleen useasti.

Kirkko ja seurakunnan toiminta on hyväksyttävää, ihmisläheistä ja rauhoittavaa, siis messun arvoista meille kaikille!

Su 23.4. klo 10 Messun toimittavat Terho Pursiainen, Kaisa Iso-Herttua ja Olli Mönttinen.

Messuun kutsutaan erityisesti kehitysvammaisia ja heidän perheitään.

Kaarina Johansson

HUOPALAHDEN SEURAKUNNAN TOIMINTAKALENTERI

Huopalahden kirkko, Vespertie 12

MESSU sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 10.
ILTAMESSU keskiviikkoisin klo 20 (ei 30.4.)
PYHÄILLAN MESSU su 4.5. klo 18.
Miehen feminismi to 17.4. klo 19. Keskusteluillalla pastori, moraalifilosofi Terho Pursiainen alustaa feminismi-käsitteen sisällöstä, merkityksestä ja ulottuvuuksista.
Psalmi-ilta ke 23.4. klo 18. Jukka Palola.
Miesten piiri ke 23.4. klo 18.30 kirkon kivi-alustalla. Aiheena "Masennus".
Avoin keskustelupiiri to 24.4. klo 18.30. kirkon kivi-alustalla. Raamattua – Rupattelua – Rukousta. Vetäjänä Pirjo Mäkinen.
Veteraanipäivän juhla su 27.4. klo 18. Juhlapuhe kirjailija Inkeri Kilpinen.
Siionin virret tutuksi ke 7.5. klo 18.30. Samuli Korhonen veisuuttaa.
Äitiänpäivän konsertti su 11.5. klo 14.
Ympäristötalkoot ti 13.5. klo 17–19.30. Miira Muroma-Nikunen. Kokoontuminen Huopalahden kirkolla. Jaossa roskapihtejä ja -särkejä. Kahvi- ja mehutarjoilu. Järj. Pro Haagan, Huopalahden Lions, Hgin kaupunki ja Huopalahden seurakunta

Kirkkoherranvirasto: Vespertie 12, p. (09) 2340 3500, avoinna ma–pe klo 10–14, ke myös klo 16–18.
Papin päivystys ma–pe klo 10–14.
Diakonia: Raisa Kindstedt, p. 2340 3528 ja Elisabeth Bariskin, p. 2340 3527
www.helsinginseurakunnat.fi/huopalahti

Vapputapahtuma lähetyksen hyväksi

Vappupäivänä 1.5.2008. Klo 10 Helatorstain sanajumalanpalvelus.
Klo 11 Lipunnosto. Puhallinyhtye Helsinki Brass Quintet.
Klo 12 Kevätlauluja kirkossa. Keittolounas, kahvia, simaa, leivonnaisia, vohveleita, grillimakkaraa, kirjapöytä, arpajaiset.
Kellotapulissa voi ihastella kauniita maisemia. **Tervetuloa!**

Kesätoimintaa koululaisille 2.–18.6.2008

Päiväleiri Mustasaarella 1. viikko 2.–6.6., klo 9–16, hinta 50 euroa/viikko.
Päiväleiri Mustasaarella 2. viikko 9.–13.6. klo 9–16, hinta 50 euroa/viikko.
Päiväleiri Mustasaarella 3. viikko 16.–18.6. klo 9–16, hinta 30 euroa/ 3 päivää.
Hinta sisältää matkat, lounaan, välipalan ja ohjelman. Ilm. virastoon p. 09 2340 3500 klo 10–14. Tied. Marja-Liisa Selin p. 050 5634 960.

Päivä- ja minikerhot syksyllä 2008

Minikerho 3–4-vuotiaille ma ja ke 9.15–11.30. Kerhomaksu 45 /lukukausi
Päiväkerho 4–6-vuotiaille ma–to klo 9.15–11.30. Kerhomaksu 30 /kk
Ilmoittautumislomakkeita saa kerhoista ja virastosta p. 09 2340 3500

Koululaisten iltapäiväkerhoon hakeminen

Nuorisotalossa, Kauppalankuja 7, kokoontuu ensimmäisen ja toisen luokan oppilaille tarkoitettu iltapäiväkerho koulupäivinä klo 12.15–16.45.
Kerhomaksu on 80 /kk.
Hakuaika 7.4.–2.5.2008 iltapäivähoitolomakkeella, joita on saatavana koululta, seurakunnan virastosta tai www.edu.hel.fi.
Lisätietoja lapsityönohjaaja Marja-Liisa Selin 050 5634 960

Huopalahden seurakunnan tapahtumat löydät myös internetistä osoitteesta www.helsinginseurakunnat.fi/huopalahti

Papin Pakina

Elämä on ihme



Koulussa opetellaan ainekirjoitusta. Omat koulumuistoni ovat jo monin tavoin nostalgisia, mutta edelleen muistan erään aineen. Kirjoitin abortista. Muistelen argumentoineeni hyvin – toivottavasti molempia kantoja. Esseän ajatuksena oli naisen oikeus päättää itse. Muistan olleeni ylpeä aineesta ja taidostani argumentoida.

Nyt tuon aiheen kirjoittaminen olisi paljon vaikeampaa. Elämää on tullut väliin. Omien kokemuksieni myötä olen joutunut pohtimaan raskauden aikaisia seuloja. Mennäkö ja entä jos jotain poikkeavaa paljastuu. Mitä kaikkea voi ajatella etukäteen?

Abortti ei ole mielessäni enää vain järjen kysymys. Edelleen on naisen ruumis ja naisen päätös, mutta kyseessä ei ole vain järkipäätös. Siihen sekoittuu kysymyksiä: mies, elämän alku, syntymän ihme, paljon tunteita, kipuja ja niin henkisiä kuin fyysisiä. Toisen puolesta en ole kai koskaan halunnut sanoa, miten on oikein toimia.

Elämä on ihme. Se on tullut todeksi myös silloin, kun kaikki ei ole mennyt odotusten mukaan. Olen miettinyt, miltä tuntuu lääkäriltä, joka sanoo kohtua ultratessaan, että täällä ei ole elävää alkioita/sikiötä. Läheltä olen seurannut kipua ja syyllisyyttä, kun lapsi syntyy ennen aikojaan,

kun hautaan saatellaan elämä, joka vanhemmille ja läheisille oli jo niin totta. Miksi näin käy? Miksi aina ei käy?

Elämä on ihme. Elämä on lahja. Miten se oikein tapahtuu? Ennen se oli vain lääketiedettä, kirjoista luettua. Mutta kun elämä muuttuu todeksi lukuvuosisuus voi menettää merkityksensä. Elämä itsessään on jotain erityistä. Vanhempia aavistelee tätä lapsensa kautta. Rakkauden läpi katsoessa sivuseikat menettävät merkityksensä. Oma lapsi on rakas.

Elämä on lahja, mutta aina ei ole helppoa rakastaa, saati olla onnesta kiitollinen. Rakkaus tuo mukanaan kivun, syyllisyyden, riittämättömyyden tunteen. En ole sitä, mitä haluaisin.

Elämä on lahja. Syntymä on ihme. Lasta katsoessa aikuinen on monesti sanaton. Sanaton olen myös monissa elämän kohtaloissa. Jossain lasta toivotaan, rukoillaan ja petytään kerta kerran jälkeen. Jossain kaikki tapahtuu yllättäen ja kipuillaan vaikean valinnan edessä. Kolmannessa kaikki meni suunnitelmien mukaan. Jokaisella elämällä on oma erityinen tarinansa.

Elämä on ihme. Jumala on salattu, mutta elämän ja syntymän ihmeen kohdalla hän tulee ihmistä jotenkin lähelle ja jotain paljastuu. Ihminen hämmentyy ja herkistyy. Elämä on ihme. Elämä on lahja.

Kaisa Iso-Herttua